

misbrug, som har solgt deres børn for ussel mammon, så må de altså også sørge for at tage hånd om de børn.

Der findes jo altså så nogle lande, hvor der er børnehjem, som man kan sende dem tilbage til, så de kan komme tilbage til det land, de kom fra, og få en god tilværelse eller opvækst. Men myndighederne kan også vurdere, at det ikke er til barnets bedste at komme tilbage, og meddele barnet asyl, men det mener jeg må være de danske udlændingemyndigheder, der gør det.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Men igen, det er jo lidt interessant, at man på Socialministeriets område har sagt, at man selvfølgelig ikke kan sende et barn tilbage, hvis man ikke har sikkerhed for, at den værge, det har her i landet, eller den bisidderrepræsentant, det har her i landet, netop kan sige god for, at det får nogle ordentlige forhold, når det vender tilbage.

Er fru Henriette Kjær enig i, at det skal være standpunktet, eller er det bare alene udlændingemyndigheden, der skal afgøre, at et barn har det fint nok på et børnehjem i Kenya eller et andet sted?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg mener jo simpelt hen, at det her er så kompliceret, at der bliver man nødt til at have udlændingemyndighederne, der er godt inde i det og har et samarbejde med Udenrigsministeriet om, hvilke forhold der er i landene, og måske også har landerepræsentanter i de enkelte lande, til at vurdere det, fordi en værge jo kan være en pensioneret socialrådgiver, der er rigtig god til at snakke med et barn og tage hånd om det og sige, at nu skal der lidt ro på, hvis det er det, der er problemet, og hjælpe med sådan nogle ting.

Men jeg tror, det er svært for en værge at foretage en vurdering af mulighederne for barnet i hjemlandet. Der må myndighederne simpelt hen påtage sig det store ansvar, det er. Det kan vi ikke lægge over på en værge.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det undrer mig, at ordføreren sådan kan sige så firkantet, at man bare skal acceptere den her hjemsendelse. Jeg synes, og det har vi hele tiden sagt fra radikal side, at der skulle være mulighed for et humanitært ophold. Finder ordføreren ikke, at der sagtens kan være nogle situatio-

ner, hvor det faktisk er det, der skal til, og hvor man må konstatere, at den handlede kvinde faktisk er i livsfare, hvis hun angiver bagmændene, og det er jo det, vi gerne vil have hende til?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jo, det er jeg fuldstændig enig i. Derfor har jeg også bidt mærke i Advokatsamfundets høringsvar, der netop nævner muligheden for og gerne vil forsikres om, at det fortsat er en mulighed for at søge asyl, for det er klart, at hvis man er personlig forfulgt, og det kan man jo være, hvis det er åbenlyst, at man har givet oplysninger om nogle bagmænd, så er der mulighed for at få asyl i Danmark, sådan som jeg har forstået det. Men det kan vi selvfølgelig granske i under udvalgsbehandlingen.

Men jeg vil gerne medgive, at der kan være situationer, hvor det er en nødvendighed, men jeg mener faktisk, at på de sager vi har set, der har været under den gamle lovgivning, at der har der været tale om nogle succesfulde hjemsendelser. Det er selvfølgelig altid en svag gruppe, vi har med at gøre, og det er et hårdt liv, de ofte også kommer tilbage til, men hvor man har fået et godt samarbejde med frivillige organisationer i det land, de kommer fra.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Først vil jeg sige, at 100 dage er bedre end de 15, regeringen fuldstændig har fastholdt i en meget lang periode. Det skal der ikke være nogen tvivl om.

Jeg synes, vi så også skal benytte os af nu, at vi kan sige, at i hvert fald den her periode pludselig er blevet lovbestemt, og det har den mig bekendt ikke været før. Der har det altså været en administrativ bestemmelse eller en konvention, eller hvad ved jeg, som vi har henholdt os til. Det er ikke så interessant.

Nu er det en lovbestemmelse, og det giver altså en anden situation. Dermed synes jeg også, vi har en anden mulighed for at forfølge de her sager, for det har jo ligget og tumlet lidt i et gråt område. Det synes jeg i hvert fald er en god ting. Mig bekendt er der ikke nogen, der har fået asyl, men det kan være, jeg tager fejl, og det har nok heller ikke været muligt at få noget særlig godt ud af kun de 15 dage.

Jeg er enig i, at det, at man har ngo'er involveret, er bedre, end man ikke har ngo'er involveret. Men jeg synes også, vi skylder, at vi følger